یادداشت

باز وعده اصلاح نظام بودجه‌ریزی!

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

سال‌هاست اصلاح نظام بودجه‌ریزی به عنوان یکی از کلیدهای حل مشکلات اقتصادی مطرح می‌شود. هر دولتی که روی کار می‌آید، با شعارهایی پرطمطراق از ضرورت تحول در این حوزه سخن می‌گوید، اما آنچه در عمل دیده‌ایم، اغلب چرخه‌ای از وعده‌های تکراری، پیشرفت‌های محدود و ناکامی‌های پنهان بوده است. حالا بار دیگر، مسئول دفتر رئیس قوه مجریه اعلام کرده است «اصلاح نظام بودجه‌ریزی کشور با پیگیری مستقیم رئیس‌جمهور در حال انجام است؛ اصلاحی که با توجه به ناکارآمدی ساختار فعلی، تحولی بزرگ و در عین حال دشوار محسوب می‌شود.» این اظهارات، اگر با پشتوانه عملیاتی و برنامه‌ای مشخص همراه باشد، می‌تواند نویدبخش باشد، اما مردم که سال‌هاست فشار تورم، گرانی و بی‌ثباتی اقتصادی را تحمل می‌کنند، حق دارند با تردید به این وعده‌ها نگاه کنند.

بودجه، نقشه مالی دولت برای یک سال است که مسیر توسعه، رفاه و حتی انسجام اجتماعی را تعیین می‌کند، بنابراین نظام بودجه‌ریزی، به‌عنوان محور هر اقتصاد پویا، نقشی حیاتی در تعیین سرنوشت کشور دارد، اما در کشورمان، این سازوکار سال‌هاست از بیماری‌های ساختاری همچون وابستگی به درآمدهای ناپایدار نفتی، هزینه‌های غیرشفاف، پروژه‌های غیرکارآمد و ناترازی‌های مزمن بودجه‌ای رنج می‌برد. این مشکلات می‌توانند هر اقتصادی را به ورطه بی‌ثباتی بکشانند.

نظام بودجه‌ریزی، منابع مالی دولت را تخصیص می‌دهد و نشان‌دهنده اولویت‌های یک دولت در حوزه‌های مختلف از آموزش و بهداشت گرفته تا زیرساخت‌ها و توسعه صنعتی است. به زعم کارشناسان، وابستگی بیش از حد به درآمدهای نفتی، یکی از اصلی‌ترین این مشکلات است. نوسانات قیمت نفت در بازارهای جهانی، اقتصاد را به‌شدت آسیب‌پذیر کرده است. زمانی که قیمت نفت کاهش می‌یابد، کسری بودجه دولت افزایش می‌یابد و این کسری، به تورم، کاهش ارزش پول ملی و فشار بر معیشت مردم منجر می‌شود. از سوی دیگر، هزینه‌های غیرشفاف و غیرضروری در بودجه، مانند بودجه‌های کلان برای پروژه‌های بدون توجیه اقتصادی یا نهادهای غیرمولد، منابع مالی کشور را هدر می‌دهند.

ناترازی بودجه‌ای، یعنی عدم‌توازن بین درآمدها و هزینه‌ها نیز به یکی از معضلات اصلی تبدیل شده است. این ناترازی‌ها اغلب با استقراض از بانک مرکزی یا برداشت از صندوق توسعه ملی جبران می‌شوند که خود به تشدید تورم و مشکلات اقتصادی دامن می‌زند، از این‌رو اصلاح نظام بودجه‌ریزی فقط یک ضرورت اقتصادی نیست بلکه یک الزام اجتماعی و سیاسی نیز است، چه آنکه بودجه‌ای که به درستی طراحی و اجرا شود، می‌تواند به کاهش نابرابری‌های اجتماعی، تقویت زیرساخت‌ها و بهبود کیفیت زندگی مردم منجر شود، اما اگر این نظام همچنان معیوب باقی بماند، چرخه معیوب تورم و بی‌ثباتی ادامه خواهد یافت.

اظهارات اخیر مسئول دفتر رئیس قوه مجریه درباره پیگیری مستقیم رئیس‌جمهور در این زمینه، می‌تواند نشانه‌ای از اراده جدی دولت برای تغییر باشد، اما این اراده، بدون برنامه‌ریزی دقیق، شفافیت و پاسخگویی، نمی‌تواند به نتیجه‌ای ملموس منجر شود.

اصلاح نظام بودجه‌ریزی، پروژه‌ای پیچیده و چندوجهی است که با موانع متعددی روبه‌رو است. یکی از بزرگ‌ترین این موانع، مقاومت‌های نهادی و سازمانی است. دستگاه‌های مختلف دولتی و نهادهای عمومی، اغلب در برابر تغییراتی که منافع‌شان را تهدید می‌کند، مقاومت نشان می‌دهند. برای مثال، کاهش بودجه برخی نهادها یا توقف پروژه‌های غیرضروری، می‌تواند با لابی‌گری‌های سیاسی و فشارهای پشت‌پرده مواجه شود. این مقاومت‌ها نیازمند مدیریت قوی و قاطع از سوی دولت است. علاوه بر این، فقدان شفافیت در نظام بودجه‌ریزی کنونی یکی دیگر از چالش‌هاست. بسیاری از هزینه‌های بودجه‌ای، به‌ویژه در بخش‌های غیرمولد، به‌صورت غیرشفاف تخصیص می‌یابد و نظارت دقیقی بر آنها وجود ندارد. این عدم‌شفافیت، زمینه‌ساز فساد است و اعتماد عمومی به دولت را نیز کاهش می‌دهد. چالش دیگر، وابستگی تاریخی به درآمدهای نفتی است. اگرچه سال‌هاست کارشناسان بر لزوم کاهش این وابستگی تأکید دارند، اما در عمل، این هدف به کندی پیش رفته است. افزایش درآمدهای مالیاتی پایدار یکی از راهکارهای پیشنهادی برای کاهش این وابستگی است، اما این موضوع نیز با پیچیدگی‌هایی همراه است، برای مثال افزایش مالیات‌ها در شرایطی که مردم تحت فشار اقتصادی هستند، می‌تواند به نارضایتی اجتماعی منجر شود. از سوی دیگر، معافیت‌های مالیاتی گسترده‌ای که به برخی نهادها و بخش‌ها اعطا شده، منابع درآمدی دولت را محدود کرده است. اصلاح این معافیت‌ها نیازمند تدبیر است. مولدسازی دارایی‌های دولت، یکی دیگر از راهکارهای پیشنهادی برای بهبود نظام بودجه‌ریزی است. دولت دارایی‌های عظیمی از جمله املاک، زمین‌ها و شرکت‌های دولتی دارد که بسیاری از آنها راکد مانده‌اند. استفاده بهینه از این دارایی‌ها می‌تواند منابع مالی قابل توجهی برای دولت فراهم کند، اما این فرایند نیز با موانعی مانند فقدان اطلاعات دقیق درباره این دارایی‌ها، دیوان‌سالاری پیچیده و مقاومت‌های نهادی مواجه است.

برای آنکه وعده اصلاح نظام بودجه‌ریزی از شعار به عمل تبدیل شود، دولت باید گام‌های عملی و مشخصی بردارد. اولین گام، ایجاد شفافیت در فرایند بودجه‌ریزی است. دومین گام، کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی است. این هدف، نیازمند تنوع‌بخشی به منابع درآمدی دولت است. افزایش درآمدهای مالیاتی پایدار از طریق اصلاح نظام مالیاتی و کاهش معافیت‌های غیرضروری، یکی از راهکارهای کلیدی است. برای مثال، دولت می‌تواند با شناسایی مؤدیان مالیاتی جدید و جلوگیری از فرار مالیاتی، درآمدهای خود را افزایش دهد، البته این فرایند باید با دقت انجام شود تا فشار مضاعف بر اقشار کم‌درآمد وارد نشود. سومین گام، مولدسازی دارایی‌های دولت است. دولت باید فهرستی جامع از دارایی‌های راکد خود تهیه و با استفاده از سازوکارهای شفاف، این دارایی‌ها را به مردم واگذار یا در پروژه‌های مولد سرمایه‌گذاری کند.

توقف پروژه‌های غیرکارآمد، گام دیگری است که دولت باید با جدیت دنبال کند. بسیاری از پروژه‌های عمرانی در کشور، به دلیل نبود توجیه اقتصادی یا طولانی شدن زمان اجرا، به هدررفت منابع منجر شده‌اند. دولت باید با تشکیل شورایی تخصصی، این پروژه‌ها را بازبینی و منابع مالی را به سمت پروژه‌های اولویت‌دار هدایت کند. اصلاح رابطه دولت با صندوق توسعه ملی نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. این صندوق که قرار بود به عنوان ذخیره‌ای برای نسل‌های آینده عمل کند، در سال‌های اخیر به منبعی برای جبران کسری بودجه دولت تبدیل شده است. این روند، پایداری مالی صندوق را تهدید می‌کند و به افزایش تورم نیز منجر می‌شود. دولت باید با تدوین سازوکاری مشخص، از برداشت‌های بی‌رویه از این صندوق جلوگیری کند.

اظهارات اخیر مسئول دفتر رئیس قوه مجریه مبنی بر نظارت مستقیم رئیس‌جمهور بر عملکرد دستگاه‌ها، نکته‌ای مثبت و امیدوارکننده است، اما این نظارت، تنها در صورتی مؤثر خواهد بود که با گزارش‌دهی منظم و شفاف همراه شود. دولت باید به صورت دوره‌ای، گزارش‌هایی دقیق از پیشرفت اصلاحات بودجه‌ای منتشر کند و به مردم توضیح دهد که چه گام‌هایی برداشته شده و چه موانعی پیش رو است. این گزارش‌ها باید شامل جزئیاتی مانند میزان کاهش وابستگی به نفت، تعداد پروژه‌های غیرکارآمد متوقف‌شده و میزان دارایی‌های مولدسازی‌شده باشد. علاوه بر این، جلب مشارکت متخصصان در فرایند اصلاحات، می‌تواند به موفقیت این پروژه کمک کند. تشکیل شورایی از کارشناسان اقتصادی برای نظارت بر فرایند بودجه‌ریزی، می‌تواند تضمین‌کننده شفافیت و کارآمدی باشد. این شورا می‌تواند به‌عنوان نهادی مستقل، عملکرد دولت را ارزیابی کند و پیشنهادهایی برای بهبود ارائه دهد.

گزارش یک

بهناز قاسمی

افزایش تولید گوشت قرمز و شیر در تابستان ۱۴۰۴

عرضه ۴۵/۴۳۸ تن گوشت قرمز و ۲/۷میلیون تن شیر، صنعت دامپروری را تقویت کرد، اما کشتار غیررسمی دام سبک همچنان چالش جدی پیش روی برنامه‌ریزی دقیق است

صنعت دامپروری کشورمان در تابستان ۱۴۰۴ با جهشی قابل توجه در تولید گوشت قرمز و شیر، بار دیگر نقش کلیدی خود را در تأمین نیازهای غذایی کشور به نمایش گذاشت. بر اساس گزارش‌های مرکز آمار ایران، عرضه گوشت قرمز در کشتارگاه‌های رسمی کشور با رشدی ۳۵درصدی نسبت به سال گذشته به ۴۵/۴۳۸ تن رسید، همزمان تولید شیر گاو با افزایش ۳۴۳هزار تنی به ۲/۷میلیون تن و تعداد گاو و گوساله در دامداری‌ها با رشدی ۱۲۵هزار رأسی به ۵/۶میلیون رأس رسید. این آمار نشان‌دهنده بهبود عملکرد بخش دامپروری و افزایش بهره‌وری در این صنعت است، هرچند چالش‌هایی مانند کشتار دام سبک در خارج از کشتارگاه‌های رسمی همچنان پابرجاست.

محمدحسن اصلانی | تسنیم

صنعت دامپروری کشور با رشد سالانه، مقایسه ماهانه نیز حاکی از افزایش ۷درصدی عرضه گوشت قرمز در شهریور ۱۴۰۴ نسبت به مرداد همان سال است.

این رشد ماهانه می‌تواند به عوامل فصلی، افزایش تقاضا در پایان تابستان یا بهبود فرایندهای کشتار و توزیع مرتبط باشد، با این حال مرکز آمار تأکید کرده است بخشی از کشتار دام، به‌ویژه دام سبک مانند گوسفند و بره، در خارج از کشتارگاه‌های رسمی انجام می‌شود. این موضوع که در آمارهای رسمی لحاظ نشده است، می‌تواند تصویری ناقص از کل تولید گوشت قرمز در کشور ارائه دهد و ضرورت ساماندهی این بخش را برجسته می‌کند. در کنار آمار کشتارگاه‌ها، طرح آمارگیری فصلی تعداد و تولیدات دام سنگین (گاو و گوساله) نیز اطلاعات ارزشمندی از وضعیت دامداری‌های کشور ارائه می‌دهد.

در تابستان ۱۴۰۴، تعداد گاو و گوساله موجود در دامداری‌های کشور به ۵/۶میلیون رأس رسیده که شامل ۱/۷میلیون رأس نژاد اصیل، ۲/۵میلیون رأس نژاد آمیخته و ۱/۴میلیون رأس نژاد بومی است.

این رقم نسبت به تابستان ۱۴۰۳ افزایشی ۱۲۵هزار رأسی را نشان می‌دهد که می‌تواند نتیجه سرمایه‌گذاری در اصلاح نژاد، بهبود شرایط نگهداری و افزایش زادوولد باشد. یکی از نکات برجسته این گزارش، افزایش ۶۱هزار رأسی تعداد گوساله‌های زنده متولدشده در تابستان ۱۴۰۴ است.

در این فصل ۳۷۹هزار رأس گوساله زنده متولد شده‌اند که رشدی قابل توجه نسبت به سال گذشته را نشان می‌دهد. این افزایش زادوولد می‌تواند نویدبخش تأمین پایدار دام برای تولید گوشت و شیر در سال‌های آینده باشد، با این حال تعداد گاو و گوساله پرواربرشده در همین دوره با کاهشی ۲۰۸هزار رأسی به ۵۲۷هزار رأس رسیده است. این کاهش ممکن است به دلیل تغییر در الگوهای پرواربندی، افزایش هزینه‌های خوراک دام یا تمرکز بیشتر بر تولید شیر باشد.

در بخش تولید شیر، عملکرد صنعت دامپروری در تابستان ۱۴۰۴ بسیار درخشان بوده است. مقدار تولید شیر گاو در این فصل به ۲/۷میلیون تن رسیده است که نسبت به تابستان ۱۴۰۳ افزایشی ۳۴۳هزار تنی را نشان می‌دهد. این رشد ۱۴/۵درصدی تولید شیر، نتیجه بهبود نژادهای شیری، استفاده از فناوری‌های نوین در دامداری‌ها و احتمالاً افزایش تقاضا برای محصولات لبنی در بازار داخلی است.

شیر گاو به عنوان یکی از مهم‌ترین محصولات دامپروری، نقش کلیدی در تأمین نیازهای غذایی و صنایع تبدیلی کشور دارد و این افزایش تولید می‌تواند به کاهش وابستگی به واردات محصولات لبنی کمک کند. افزایش تولید گوشت قرمز و شیر در تابستان ۱۴۰۴ نشانه‌ای از پویایی و ظرفیت بالای صنعت دامپروری کشورمان است.

رشد ۳۵درصدی عرضه گوشت قرمز در کشتارگاه‌های رسمی و افزایش ۱۴/۵درصدی تولید شیر نشان‌دهنده بهبود مدیریت منابع، سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها و تلاش برای خودکفایی در تأمین پروتئین حیوانی است، با این حال چالش‌هایی مانند کشتار غیررسمی دام سبک که بخش قابل توجهی از تولید گوشت را از دایره آمارهای رسمی خارج می‌کند، نیازمند توجه جدی است. ساماندهی این بخش می‌تواند به شفافیت بیشتر آمارها و برنامه‌ریزی دقیق‌تر برای تأمین نیازهای بازار کمک کند.

کاهش تعداد دام‌های پرواربرشده نیز زنگ خطری برای آینده تولید گوشت قرمز است. این موضوع ممکن است به افزایش هزینه‌های تولید، کمبود خوراک دام یا تغییر اولویت‌ها به سمت تولید شیر مرتبط باشد.

سیاستگذاران و فعالان صنعت دامپروری باید با بررسی دقیق این عوامل، راهکارهایی برای حفظ تعادل بین تولید گوشت و شیر ارائه دهند، همچنین کاهش تولید گوشت شتر و بچه‌شتر، هرچند سهمی اندک در کل تولید دارد، اما می‌تواند به معنای نیاز به حمایت‌های هدفمند از تولیدکنندگان این نوع دام باشد. از سوی دیگر، افزایش زادوولد گوساله‌ها و رشد تعداد دام‌های موجود در دامداری‌ها، چشم‌اندازی مثبت برای آینده این صنعت ترسیم می‌کند.

سرمایه‌گذاری در اصلاح نژاد، بهبود تغذیه دام و استفاده از فناوری‌های نوین می‌تواند این روند مثبت را تقویت کند، با این حال پایداری این رشد به عواملی مانند دسترسی به خوراک دام با قیمت مناسب، مدیریت منابع آب و حمایت‌های مالی از دامداران بستگی دارد. به هر روی صنعت دامپروری در تابستان ۱۴۰۴ عملکردی درخشان از خود به نمایش گذاشت. عرضه ۴۵/۴۳۸تن گوشت قرمز در کشتارگاه‌های رسمی، تولید ۲/۷میلیون تن شیر و افزایش ۱۲۵هزار رأسی تعداد گاو و گوساله، نشان‌دهنده ظرفیت بالای این بخش برای تأمین نیازهای غذایی کشور است، با این حال چالش‌هایی مانند کشتار غیررسمی دام سبک و کاهش تعداد دام‌های پرواربرشده نیازمند توجه و برنامه‌ریزی دقیق است.

سیاستگذاری‌های هدفمند، حمایت از دامداران و سرمایه‌گذاری در فناوری‌های نوین می‌تواند به تداوم این روند مثبت و تقویت جایگاه صنعت دامپروری در اقتصاد ملی کمک کند.

گزارش ۲

زینب زرین

ابزارهای متنوع بانک مرکزی به کمک رشد اقتصادی آمده‌اند

بانک مرکزی با استفاده از ابزارهای نوین مالی مانند اوراق گام، فکتورینگ، برات الکترونیکی و کارت‌های رفاهی، گام‌هایی برای حمایت از بنگاه‌های اقتصادی و خانوارها برداشته است. این ابزارها نه به شرکت‌ها کمک می‌کنند تا بدون نیاز به پول نقد فعالیت‌های‌شان را گسترش دهند و نه به مردم عادی امکان خرید بیشتر در شرایط اقتصادی سخت را می‌دهند.

بانک مرکزی در سال ۱۴۰۴ با یک برنامه جامع و ابزارهای مالی، از اوراق گام (اوراق گواهی اعتبار مولد) گرفته تا فکتورینگ و کارت‌های رفاهی تلاش دارد چرخ اقتصاد را روان‌تر بچرخاند.

اوراق گام مثل یک چک یا سفته دیجیتال هستند که شرکت‌ها می‌توانند به جای پول نقد به فروشندگان بدهند. مثلاً یک کارخانه نساجی می‌تواند با این اوراق پارچه بخرد و فروشنده پارچه هم می‌تواند آن را به تأمین‌کننده نخ بدهد یا حتی به بانک ببرد و پول نقد بگیرد. نکته جذاب این است که این اوراق در زنجیره تولید دست‌به‌دست می‌شوند و به شرکت‌ها کمک می‌کنند بدون نیاز به پول نقد، کارشان را ادامه دهند. طبق گفته اسماعیل محمدجانی، مدیر اداره تأمین مالی زنجیره تولید بانک مرکزی، در هفت ماه اول سال ۱۴۰۴، حدود ۱۷هزارمیلیارد تومان از طریق اوراق گام به بنگاه‌های اقتصادی تزریق شده که پنج برابر بیشتر از سال قبل است. این جهش نشان می‌دهد این ابزار کم‌کم جای خودش را در اقتصاد پیدا کرده است و حالا ۱۷بانک در این سیستم فعال هستند و حتی بانک مرکزی در حال راه‌اندازی سیستمی آنلاین است تا استفاده از این اوراق برای شرکت‌ها راحت‌تر شود، اما این فقط یک بخش ماجراست.

■ فکتورینگ

بانک مرکزی ابزار دیگری به نام فکتورینگ را هم معرفی کرده که مثل یک میانبر مالی برای شرکت‌هاست. فرض کنید یک پیمانکار پروژه‌ای را برای یک سازمان دولتی انجام داده و قرار است چند ماه دیگر پولش را بگیرد. فکتورینگ به او اجازه می‌دهد این طلب را به بانک بفروشد و همان موقع پول نقد دریافت کند. هفته گذشته، بانک ملت اولین فکتورینگ رسمی کشور را با مبلغ ۲هزار و ۳۰۰میلیارد ریال انجام داد. بانک مرکزی برای سال ۱۴۰۴، ۵۰هزارمیلیارد تومان برای این روش در نظر گرفته و اولویت را به پروژه‌هایی داده است که بیش از ۷۰درصد پیشرفت دارند چراکه این پروژه‌ها زودتر به نتیجه می‌رسند و می‌توانند برای اقتصاد کشور سودآور باشند. مثلاً یک سد نیمه‌کاره یا یک کارخانه که فقط نیاز به تجهیزات نهایی دارد، با این روش سریع‌تر تکمیل می‌شود.

■ برات الکترونیکی

در کنار اینها، برات الکترونیکی هم به میدان آمده است. این ابزار مثل یک چک دیجیتال است که شرکت‌ها می‌توانند برای پرداخت‌های مدت‌دار از آن استفاده کنند. از ابتدای سال ۱۴۰۴، ۹بانک به سیستم برات الکترونیکی وصل شده‌اند و در هفت ماه، حدود ۱۶/۵هزارمیلیارد تومان از این طریق تأمین مالی شده است. این عدد وقتی کنار ۱۷هزارمیلیارد تومان اوراق گام قرار می‌گیرد، نشان می‌دهد مجموع این دو ابزار، حدود ۳۳هزارمیلیارد تومان به اقتصاد تزریق کرده‌اند. این رقم برای اقتصادی که با مشکلات نقدینگی دست‌وپنجه نرم می‌کند، خبر خوبی است.

یکی از جذاب‌ترین بخش‌ها، کارت‌های رفاهی متصل به اوراق گام است. این کارت‌ها مثل یک کارت اعتباری هستند که به مردم عادی کمک می‌کنند در شرایط تورمی، قدرت خریدشان را حفظ کنند. فرض کنید می‌خواهید یک یخچال بخرید، اما پول نقد ندارید، با این کارت می‌توانید تا سقف ۵۰۰میلیون تومان خرید کنید و فروشنده هم به جای پول نقد، اوراق گام دریافت می‌کند که می‌تواند در زنجیره تولید استفاده یا به پول تبدیلش کند. بانک مرکزی برای این کارت‌ها ۱۱۵هزارمیلیارد تومان بودجه در نظر گرفته و بانک‌هایی مثل بانک رفاه کارگران، بانک ملت و بانک کشاورزی مشغول اجرای آن هستند.

نکته جالب این است که این کارت‌ها نه تنها به مردم کمک می‌کنند، بلکه به شرکت‌ها هم نقدینگی می‌رسانند، آن هم بدون اینکه تورم را زیاد کنند. بانک مرکزی حتی امکان خرید اینترنتی با این کارت‌ها را فراهم کرده است تا استفاده از آنها راحت‌تر شود.

■ گواهی سپرده خاص

یکی دیگر از ابزارهای بانک مرکزی، گواهی سپرده خاص است. این ابزار مثل یک اوراق بهادار است که بانک‌ها برای جمع‌آوری پول برای پروژه‌های خاص منتشر می‌کنند. مثلاً یک شرکت می‌خواهد خط تولید جدیدی راه‌اندازی کند یا یک بیمارستان نیاز به تجهیزات جدید دارد. بانک گواهی سپرده منتشر می‌کند، مردم یا سرمایه‌گذاران آن را می‌خرند و پولش مستقیم به آن پروژه می‌رسد.

بانک مرکزی برای سال ۱۴۰۴، ۶۱۵هزارمیلیارد تومان برای این روش در نظر گرفته که ۳۳۰هزارمیلیارد تومانش برای پروژه‌های مهم در حوزه‌هایی مثل صنعت، کشاورزی و گردشگری است. این ابزار به خصوص برای پروژه‌های بزرگ و بلندمدت مثل ساخت کارخانه یا توسعه زیرساخت‌ها خیلی مفید است. اما چرا بانک مرکزی این‌قدر روی این ابزارها سرمایه‌گذاری کرده است؟ چون اقتصاد کشورمان سال‌هاست بانک‌محور است، یعنی بیشتر تأمین مالی از طریق وام‌های بانکی انجام می‌شود، اما این روش محدودیت‌هایی مثل افزایش تورم یا فشار روی بانک‌ها دارد. ابزارهای جدید بانک مرکزی مثل اوراق گام، فکتورینگ و برات الکترونیکی به شرکت‌ها کمک می‌کنند بدون نیاز به وام‌های سنگین، نقدینگی‌شان را تأمین کنند.

از طرف دیگر، کارت‌های رفاهی به مردم عادی کمک می‌کنند در شرایط سخت اقتصادی، نیازهای‌شان را برآورده کنند. این ترکیب باعث می‌شود هم تولید رشد کند و هم مردم قدرت خرید بیشتری داشته باشند، بدون اینکه تورم به شکل غیرقابل کنترلی بالا برود، البته بانک مرکزی تنها نیست. وزارتخانه‌هایی مثل وزارت صمت، کشاورزی و سازمان برنامه و بودجه هم در این مسیر همراهی می‌کنند.

مثلاً پروژه‌های دولتی از طریق سامانه‌های این سازمان‌ها به بانک‌ها معرفی می‌شوند تا تأمین مالی شوند، اما بانک مرکزی امیدوار است بازار سرمایه (بورس) هم نقش بزرگ‌تری در این زمینه بازی کند. بورس می‌تواند با انتشار اوراق بدهی یا عرضه سهام شرکت‌ها به تأمین مالی بلندمدت کمک کند. این کار باعث می‌شود فشار از روی بانک‌ها برداشته شود و شرکت‌ها با هزینه کمتری پول مورد نیازشان را تأمین کنند. یکی از نکات جالب این برنامه‌ها، تشویق‌هایی است که بانک مرکزی برای بانک‌ها و شرکت‌ها در نظر گرفته است. مثلاً اگر بانکی بیشتر از ابزارهای جدید مثل اوراق گام یا برات الکترونیکی استفاده کند، در ارزیابی‌های بانک مرکزی امتیاز مثبت می‌گیرد.

این امتیاز می‌تواند به بانک‌ها کمک کند در برنامه‌های کنترل ترازنامه‌شان عملکرد بهتری داشته باشند، حتی یک بانک که در چهار ماه اول سال سهمیه برات الکترونیکی‌اش را تمام کرد، توانست از بانک مرکزی سهمیه بیشتری بگیرد. این اقدامات بانک مرکزی مثل یک جورچین بزرگ است که هر قطعه‌اش به بخشی از اقتصاد کمک می‌کند. از شرکت‌های کوچک که دنبال مواد اولیه هستند تا خانواده‌هایی که برای خرید مایحتاج‌شان مشکل دارند، همه از این ابزارها سود می‌برند، البته هنوز چالش‌هایی مثل نیاز به هماهنگی بیشتر بین نهادهای مختلف یا گسترش زیرساخت‌های دیجیتال برای استفاده راحت‌تر از این ابزارها وجود دارد اما همین که بانک مرکزی توانسته در هفت ماه، پنج برابر سال قبل از طریق اوراق گام تأمین مالی کند یا اولین فکتورینگ رسمی را راه‌اندازی کند، نشان می‌دهد مسیر امیدوارکننده‌ای در پیش گرفته شود.

به هر روی اقتصاد کشورمان در سال‌های اخیر با مشکلات زیادی مثل تورم و کمبود نقدینگی دست‌وپنجه نرم می‌کند و بانک مرکزی باید با ابزارهای متنوع اقداماتی برای رفع این معضلات انجام دهد. اوراق گام، فکتورینگ، برات الکترونیکی، کارت‌های رفاهی و گواهی سپرده خاص، هر کدام به شکلی به تولیدکنندگان و مردم کمک می‌کنند تا چرخ اقتصاد بهتر بچرخد. اگر این روند ادامه پیدا کند و بازار سرمایه هم نقش پررنگ‌تری ایفا کند، می‌توان امیدوار بود که اقتصاد در آینده قوی‌تر و پایدارتر شود.

خبر

خدمات پس‌ازفروش لوازم برقی مشمول استانداردهای اجباری شد

مدیرکل دفتر نظارت بر اجرای استاندارد صنایع فلزی گفت: سازمان ملی استاندارد، خدمات پس‌ازفروش محصولات برقی را مشمول مقررات استانداردهای اجباری کرد.

به گزارش صداوسیما، علی عبدی با اشاره به مشارکت سازمان ملی استاندارد در تدوین استانداردهای بین‌المللی لوازم برقی و خانگی گفت: سازمان ملی استاندارد، خدمات پس‌ازفروش محصولات برقی را مشمول مقررات استانداردهای اجباری کرده است. وی با اشاره به سامانه پیامکی ۱۰۰۰۱۵۱۷ گفت: مردم برای آگاهی از اصالت کالاهای خود می‌توانند کد ۱۰ رقمی درج شده زیر نشان استاندارد کالا را به این شماره پیامکی ارسال و اصالت کالای خود را بررسی کنند. عبدی ادامه داد: سازمان در تدوین استانداردهای عملکردی کالاهای برقی به حوزه ایمنی و مصرف انرژی، ورود کرده و به فراخور کالا، استانداردها تدوین و اجرا شده است. چنانچه براساس مصوبات شورای عالی استاندارد، کالاها مشمول استاندارد اجباری باشند، تولیدکنندگان و واردکنندگان مکلف هستند شرایط قیدشده در استانداردها را رعایت کنند. مدیرکل دفتر نظارت بر اجرای استاندارد صنایع فلزی از مردم خواست هنگام خرید کالاهای برقی به دستورالعمل‌ها، نشان استاندارد و برچسب مصرف انرژی توجه کنند. وی تأکید کرد: محدوده مصرف انرژی هر ساله از سوی سازمان ملی استاندارد ارزیابی، بازنگری و به نسبت توان تولیدکنندگان به مرور زمان سختگیرانه‌تر می‌شود.

آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای اعزام و بدرقه

سازمان زندانها و اقدامات تامینی و تربیتی کشور
اداره کل زندانهای استان تهران

۱. دستگاه مناقصه گزار: اداره کل زندان های استان تهران در نظر دارد امور مربوط به سرویس پرسنل و اعزام وبدرقه مددجویان ندامتگاه تهران بزرگ را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای واگذار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت در سامانه ،مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
۲. برآورد ریالی: ۶۸۴,۰۶۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال
۳. مدت اجرای پیمان: ۱۲ ماه .
۴. تضمین شرکت در مناقصه: ۳۰,۷۸۱,۲۴۰,۰۰۰ ریال
۵. تاریخ انتشار در سامانه: ساعت ۱۹ دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۲۸
۶. مهلت دریافت اسناد تا ساعت ۱۹ پنج شنبه مورخ: ۱۴۰۴/۰۸/۰۱
۷. مهلت زمان ارائه پیشنهاد تا ساعت ۱۹ یکشنبه مورخ: ۱۴۰۴/۰۸/۱۱
۸. زمان بازگشایی پاکت های (الف)، (ب) و (ج) ساعت ۱۰ دوشنبه مورخ: ۱۴۰۴/۰۸/۱۲
۹. مهلت تحویل پاکت ضمانت نامه (الف): تا ساعت ۱۳ یکشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۱
۱۰. محل تامین اعتبار: اعتبارات هزینه ای
۱۱. مدت اجرای پیمان: یک سال شمسی
۱۲. نوع تضمین شرکت در مناقصه: ضمانت نامه بانکی یا واریزی وجه نقدی به شماره حساب شبا به شماره IR۲۲۰۱۰۰۰۰۴۰۷۴۰۱۳۱۰۷۸۶۵۴۲۶ بانک مرکزی، حساب متمرکز وجوه سپرده بودجه عمومی اداره کل زندان های استان تهران.
۱۳. و شماره شناسه واریز: ۹۳۸,۱۰۸,۲۷۴,۱۲۸,۶۳۸,۵۳۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۱

م.الف:۲۶۹۹ شناسه آگهی:۲۰۲۸۴۳۸